

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. K.**, bytem ..., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 16.1.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2017 č.j. 650 330 2707/44091-HS o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2017 č.j. 650 330 2707/44091-HS a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-16.6.2017-43/650 330 2707 ze dne 16.6.2017 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 16.1.2018 se žalobce domáhal přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2017 č.j. 650 330 2707/44091-HS*, jehož kopii připojil, kterým zamítla žalovaná jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. R-16.6.2017-43/650 330 2707 ze dne 16.6.2017*, jímž mu byl odňat ode dne 2.7.2017 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 6.6.2017 od téhož dne již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%. V *odůvodnění rozhodnutí ze dne 14.12.2017* žalovaná mimo jiné uvedla, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 27.11.2017 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že *žalobce není invalidní*, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č.

359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40%, a lékař ČSSZ na základě doložených lékařských zpráv zvolil dolní hranici uvedeného rozmezí, tj. 20%, a tuto výši vzhledem k nepodstatnému vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a schopnost pokračovat v předchozí výdělečné schopnosti vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu snížil podle § 4 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 10%, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 14.12.2017, neboť dle něho jeho zdravotní stav je závažnější, než je uvedeno v posudcích lékařů, proto nebyl správně posouzen v celkovém kontextu a faktorů dopadu na jeho život. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 6.6.2017* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň v řízení o námitkách dne 27.11.2017* vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 4 odst. 1 citované vyhlášky byla snížena o 10% na celkových 10%; den zániku invalidity: 6.6.2017 (*den jednání OSSZ*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 19.2.2018 navrhla k důkazu posudek příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 14.12.2017. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 14.12.2017 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 27.12.2017. *Dále ze založeného protokolu o jednání PK MPSV v Plzni ze dne 7.1.1993* vyplývá, že žalobce byl uznán částečně invalidní od 22.10.1992 konzultací a z protokolu o jednání téže komise ze dne 11.1.1993 vyplývá, že vzhledem k nové právní úpravě, ke které došlo od 1.1.1993, komise opravila výrok a odůvodnění protokolu z jednání dne 7.1.1993, ale datum vzniku částečné invalidity zůstalo stejné, tj. 22.10.1992 konzultací.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.5.2018 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; dle komise se jedná o *pokračování invalidity s datem vzniku 22.10.1992*. Komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou určila EMG verifikovanou (3/2017) axonální diabetickou polyneuropatii senzitivní a motorickou, dle dokumentace a vyšetření neurologa v komisi, lehkého až středně těžkého stupně s postižením peroneálního charakteru bilat. s levostrannou akcentací, v

konsenzu s polytopním vertebrogenním algickým syndromem provázeným statodynamickou poruchou středně těžkého až těžkého stupně; výsledné funkční postižení určeno jako středně těžké. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 9b) přílohy vyhlášky (rozpětí 20-40%), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Také komise uvedla, že žalobce není schopen výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s delší chůzí v nerovném terénu, s manipulací těžkými břemeny, s nadměrnou zátěží horních končetin, s nemožností dodržování pravidelného stravovacího režimu; je schopen výkonu lehčí práce s respektováním omezujících kautel. Dále komise na straně 1 posudku uvedla v části Doba platnosti posudku/lhůta KLP): trvale a v části Vznik/změna/zánik: 10.1.1993 trvá, avšak soud zjistil, že uvedené datum je s největší pravděpodobností písarskou chybou, jelikož z obsahu posudku (strana 8) vyplývá, že PK MPSV dne 11.1.1993 byla žalobci uznána částečná invalidita dle § 37 odst. 2 písm. b) zák. č. 100/1988 Sb. s datem vzniku 22.10.1992 – konzultací (viz i obsah dávkového spisu shora). (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 4 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto snížení v projednávané věci byly shledány lékařem OSSZ i ČSSZ, jak uvedeno shora.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud

jím bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 14.12.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30.5.2018 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce nadále jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 22.10.1992*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud* tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2017 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.6.2017 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 22.10.1992 a tedy i k 14.12.2017 odpovídal prvnímu stupni invalidity (*do 31.12.2009 částečná invalidita*), když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 40%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně od 22.10.1992, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – trvání invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 7/2018-36 ze dne 17.7.2018, když rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu ode dne 2.7.2017 by nebyla vydala žalovaná v případě zjištění trvání invalidity prvního stupně žalobce již při kontrolní lékařské prohlídce na OSSZ dne 6.6.2017 či v řízení o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.6.2017 by toto rozhodnutí nepotvrdila.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 17. července 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně